

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

3/2021

Vážení čtenáři,
vítám Vás při čtení podzimního vydání našeho zpravodaje. Obdobně jako v minulém čísle se v úvodu svého příspěvku vracím ke katastrofě, která postihla začátkem léta jižní Moravu.

DŘEVO PRO MORAVU

Díky solidaritě obcí Kopidlno, Rožďalovice, Jíkev, Jizbice, Bobnice, Žitovlice, Kouty, Žabonosy a spolkům SDH Rožďalovice, FC Trnavan Rožďalovice, RTB a díky firmám Jaroslav Taraba a Hynek Konůpek Kopidlno byl v červenci vypraven kamion s balíky střešních latí pro obce Hrušky a Mikulčice. Další kamion se dřevem pro obec Mikulčice na stavbu pobočky Pečovatelské služby Homediss, o. p. s., „Špitálek“ město vypravilo ve spolupráci s městysem Křinec, který také zřídil transparentní účet pro jižní Moravu. Poděkování patří panu Bohuslavu Burianovi za dopravu a všem občanům, kteří přispěli do materiální sbírky.

MUZEUM V TĚŽKÉ SITUACI

Velmi mě mrzí uzavření expozice Muzea klasického knihařství, které vinou finančních problémů Nadačního fondu Jendy Rajmana získal jiný majitel, jenž v provozu muzea pokračovat nechce. Tento fond finančně město podporuje již několik let. Možné varianty zachování provozu jsem projednával se zástupcem fondu a nabídl jsem přesun expozice do Galerie Melantrich. Oslovím novou paní hejtmanku navzdory tomu, že jednání s předchozím vedením Kraje v minulých letech na toto téma nebylo úspěšné.

Setkání s občany na Nové Hasině

SETKÁNÍ VE SPÁDOVÝCH OBCÍCH

V měsíci srpnu jsem společně s některými zastupiteli navštívil občany Viničné Lhoty, Ledeček, Podlužan a Hasiny, abychom na místě zjistili, co je tíží, co je třeba zlepšit, zařídit. Před koronavirovou pandemií to bývalo setkání tradiční a uskutečňovalo se každý rok.

Nejčastějším společným problémem bylo zlepšení dopravní bezpečnosti. Všechny požadavky jsme sepsali a v současné době je řeší Dopravní inspektorát Policie ČR.

Ve všech obcích jsme se při této příležitosti snažili vysvětlit těžkosti odpadového hospodářství. Někteří občané byli velmi překvapeni, jaká úskalí tato záležitost nese, co všechno ve skutečnosti poplatkem za komunální odpad hradí a jak se popla-

tek stanovuje. Mnozí se přikláněli k přechodu poplatku za popelnici místo nynějšího poplatku za občana, který má v obci trvalý pobyt.

PŘÍSPĚVEK SDRUŽENÍ RODIČŮ ROŽĎALOVICE (SRR)

Již několik let nabízelo město zástupcům sdružení SRR financování jejich rozpočtu, a to nejen z důvodu finančního ulehčení rodičům dětí a žáků. Až letos se dlouholetá nabídka zdařila. I když je to příspěvek dobrovolný, mnozí rodiče ho léta považovali za závazný. Příspěvek na žáka ve výši 250 Kč, tedy v celkové výši 61 250 Kč, bude z důvodu snazšího vyúčtování zaslán přímo do mimoprovozního rozpočtu školy, přičemž o jeho rozdělení rozhodnou zástupci sdružení se zástupci města. Jsem rád, že se tak přerozdělí více peněz ve prospěch dětí a už nebudou řešeny finanční problémy ve smyslu „ten dal, ten nedal“.

Nový školní rok nám úspěšně začal a já věřím, že opět nedojde k uzavření škol. Město znovu podpořilo školu mimoprovozním rozpočtem v celkové výši 600 000 Kč. Tento rozpočet byl vytvořen nad rámec provozního příspěvku a je určen na školní aktivity dětí a pomůcky, které by jinak museli finančně dotovat rodiče. Na začátku září byl doplněn ještě o příspěvek na exkurze v mateřské škole ve výši 74 000 Kč a na plavání v mateřské škole ve výši 25 000 Kč. Potěšil mě e-mail od paní Andrey Truhlářové:

„Ráda bych poděkovala panu starostovi i městu Rožďalovice za krásný příspěvek – dar

Naše dřevo v Mikulčicích

pro děti ze ZŠ a MŠ G. A. Lindnera – a to i za sešity a různé další příspěvky, např. na plavání. Je fajn, že došlo ke spolupráci školy a města Rožďalovice, protože se to vše dělá pro děti a díky tomuto daru, který město Rožďalovice nabídlo, bude více peněz pro děti. Rodiče budou informováni a určitě je dobré to zmínit i v Rožďalovicku“.

ROŽĎALOVICE V OBLEŽENÍ STAVEBNÍ TECHNIKY

Jak jsem už informoval v minulém čísle zpravodaje, úspěšnost v získání dotací byla tento rok veliká. V základní škole probíhá rekonstrukce elektroinstalace, a to za plného chodu školy. Děkuji pedagogům a zaměstnancům za shovívavost a trpělivost.

Novými povrchy ožívají ulice Rajmanova a Vodičkova. Nový kabát dostane v příštím roce i ulice Školní, kde navíc přibudou chodníky.

V Tyršově ulici provádí nyní společnost ČEZ Distribuce pokládku nadzemního vysokého napětí do země. Při této příležitosti probíhá i pokládka nového kabelu veřejného osvětlení. Poté bude navazovat rekonstrukce chodníku a nová výstavba chodníku v ulici Boleslavská. Zastupitelstvo města stojí nyní před nelehkým úkolem financování spoluúčasti obdržných dotací.

V současné době probíhá jednání se společností Vodovody a kanalizace Nymburk, která bude v Tyršově ulici opravovat jednu z nejstarších kanalizačních sítí v Rožďalovicích. Chtěl bych proto upozornit občany,

Do školky zamířily nové hračky

že budou revidovány i kanalizační přípojky, které jsou v majetku majitelů nemovitostí. Případná oprava bude probíhat v jejich režii.

EXPOZICE MUZEA SE ROZŠÍŘUJE

Velmi mě těší, že po více než 40 letech dochází k oživení stálé expozice ve staré škole, která bude obohacena o dosud nezpracovaná témata z místní historie. V současné době je dokončena a instalována její první část, věnovaná proměnám našeho města v průběhu staletí. Navázat by na ni měla část pojednávající o dějinách zdejšího hřbitova, řemesel a živností, hu-

debních souborů či rybářské organizace a další. Původní expozice zůstala do značné míry také zachována, jen došlo z kapacitních důvodů k jejímu rozdělení: melantrišská expozice i nadále zůstává ve staré škole, panely z pamětní síně jsou nově nainstalovány v Galerii Melantrich.

K slavnostnímu otevření obnovené expozice dojde pravděpodobně v první polovině roku 2022.

Přeji Vám příjemné podzimní dny.

Petr Kapal
starosta

INFORMACE PRO OBČANY

Možnost likvidace biologického odpadu

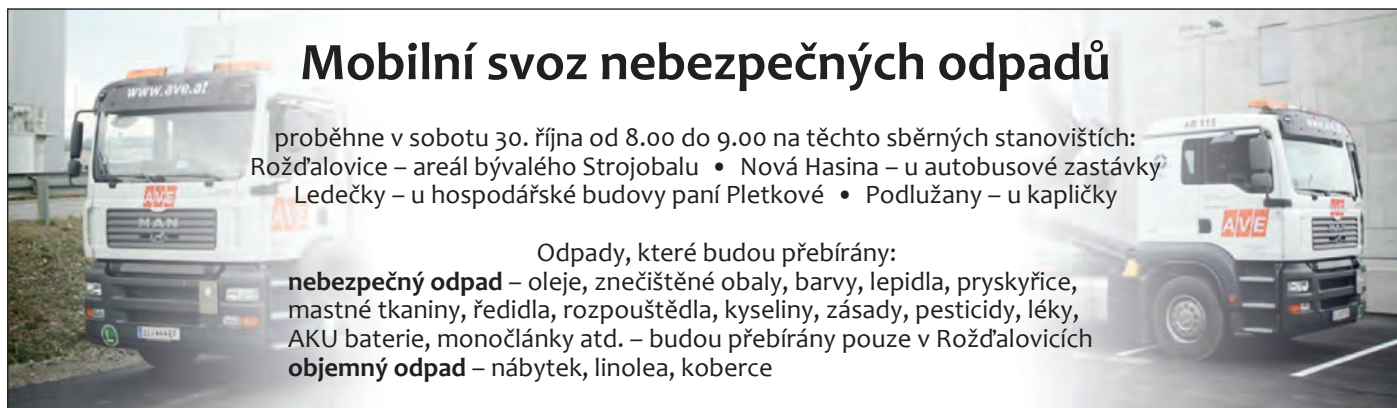
Ve dnech 16. října, 6. a 20. listopadu bude od 8 do 11 hodin vybírán biologický odpad v areálu bývalého Strojbalu. Vybírány budou pouze větve a kmeny stromů do maximální délky 1,5 m. Jiný biologický odpad (tráva, listí a drny) vybírán nebude. Ostatní odpad je zakázáno vykládat.

Mobilní svoz nebezpečných odpadů

proběhne v sobotu 30. října od 8.00 do 9.00 na těchto sběrných stanovištích:
Rožďalovice – areál bývalého Strojbalu • Nová Hasina – u autobusové zastávky
Ledečky – u hospodářské budovy paní Pletkové • Podlužany – u kapličky

Odpady, které budou přebírány:

nebezpečný odpad – oleje, znečištěné obaly, barvy, lepidla, pryskyřice, mastné tkaniny, ředidla, rozpouštědla, kyseliny, zásady, pesticidy, léky, AKU baterie, monočlánky atd. – budou přebírány pouze v Rožďalovicích
objemný odpad – nábytek, linolea, koberce

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Volby do Poslanecké sněmovny se uskutečnily ve dnech 8. a 9. října. Kandidovalo v nich celkem 22 subjektů – 20 politických stran a dvě volební koalice.

Jednalo se o první volby do Poslanecké sněmovny, které se konaly podle nových regulí po rozhodnutí Ústavního soudu o zrušení části volebního zákona. Hranci potřebnou pro vstup do sněmovny (5 % pro jednotlivé strany, respektive 8 % pro dvoučlenné koalice a 11 % pro vícečetné koalice) podle kompletních výsledků překročily čtyři subjekty: vyhrála koalice SPOLU (ODS, TOP 09 a KDU-ČSL) s volebním lídrem Petrem Fialou s 27,79 % hlasů, na druhém místě skončilo hnutí ANO stávajícího premiéra Andreje Babiše s 27,12 %, na třetím místě koalice Piráti a Starostové (Piráti a STAN) s volebním lídrem Ivanem Bartošem s 15,62 % a na čtvrtém místě hnutí SPD s 9,56 %.

Poprvé v historii samostatného Česka se do Poslanecké sněmovny nedostaly tradiční strany ČSSD a KSČM. Volební účast byla třetí nejvyšší v historii České republiky, dosáhla 65,43 %, vyšší byla pouze v letech 1996 (76,41 %) a 1998 (74,03 %).

VOLBY V ROŽĎALOVICÍCH

V našem městě zvítězilo hnutí ANO, kterému bylo odevzdáno celkem 250 hlasů (31,09 %). Následovala koalice SPOLU, která obdržela celkem 192 hlasů (23,88 %). Na třetí místo skončili PIRÁTI a STAROSTOVÉ s celkem 88 hlasy (10,94 %). Čtvrtou příčku si mezi sebou rozdělila SPD a PŘÍSAHA Roberta Šlachty, kterým bylo shodně odevzdáno 70 hlasů (8,7 %).

Pokud jde o volební účast, v těchto volbách u nás dosáhla 61,27 %. Ve voličském seznamu bylo celkem 1322 oprávněných voličů, vydaných obálek 810 a odevzdaných obálek také 810. Platných hlasů by-

lo odevzdáno 804. Letošní volební účast v Rožďalovicích byla třetí nejvyšší v rámci historie hlasování do Poslanecké sněmovny PČR. Vyšší účast jsme zaznamenali v letech 1996 (79,46 %) a 1998 (73,79 %).

VOLBY NA NYMBURSKU

Podíváme-li se na výsledky nymburského okresu, tyto v podstatě kopírují celostátní výsledky voleb. Vyhrála parlamentní volby koalice SPOLU, která celkem obdržela 13 688 hlasů (26,38 %). Jen o 296 hlasů méně získalo hnutí ANO (25,81 %). Koalice Piráti a STAN pak obdržela 10 490 hlasů (20,22 %). Na čtvrtém místě pak skončilo hnutí SPD, která obdržela 4262 hlasů (8,21 %). Mimochodem právě z tohoto uskupení zasedne v Poslanecké sněmovně jediný poslanec z našeho regionu, a to Radek Rozvoral, místostarosta Všechnap, který tímto svůj mandát obhájil.

Marcela Ešnerová

VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ V ROŽĎALOVICÍCH			
STRANA		PLATNÉ HLASY	
ČÍSLO	NÁZEV	CELKEM	V %
1	Strana zelených	7	0,87
2	Švýcarská demokracie	4	0,49
3	VOLNÝ blok	13	1,61
4	Svoboda a přímá demokracie (SPD)	70	8,7
5	ČSSD	39	4,85
7	ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	0	0
8	Trikolora Svobodní Soukromníci	31	3,85
9	Aliance pro budoucnost	1	0,12
10	Hnutí Prameny	0	0
12	PŘÍSAHA Roberta Šlachty	70	8,7
13	SPOLU – ODS, KDU-ČSL, TOP 09	192	23,88
14	SENIOŘI 21	0	0
15	Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	2	0,24
16	Koruna Česká (monarchistická strana)	2	0,24
17	PIRÁTI a STAROSTOVÉ	88	10,94
18	KSČM	27	3,35
20	ANO 2011	250	31,09
21	Otevřeme ČR normálnímu životu	8	0,99

Na sklonku léta zahájil soukromý investor rekonstrukci budovy bývalé pošty

Během léta byla dokončena realizace projektu Polní cesty Sovenice, Seletice, Doubravany, která byla financována Ministerstvem zemědělství ČR a Evropskou unií. V září byla zahájena úprava polní cesty směřující od Hájku do Doubravan

Koncem září byla dokončena rekonstrukce křížků v ulici U Fary a v Podolí (náklady 229 000 Kč, dotace od ministerstva zemědělství 120 190 Kč)

Oprava Rajmanovy ulice byla zahájena v polovině září

Po několika desetiletích byla během srpna provedena rekonstrukce silnice z Tuchomi do Prodašic

Koncem září firma ČEZ zahájila přeložku elektrického vedení v Tyršově ulici

Zánik unikátního muzea

Muzeum klasického knihařství v Rožďalovicích uzavřelo expozici, věnovanou uměleckým knižním vazbám a životu významného českého knihaře Jendy Rajmana. Důvodem je požadavek vlastníka budovy na vyklizení objektu. Ač se jedná o soukromé muzeum mimo exponované oblasti, prošly jím od roku 2005 tisíce nadšených návštěvníků z celé republiky. Zakladatelé muzea stále doufají, že se najdou chápaví lidé, kteří ojedinelý historický celek pomohou zachránit.

Vždyť se jedná o naprostý unikát – plně zachovalá knihařská dílna s původními stroji a nástroji v domě působí nepřetržitě sto let. „Například velkou ruční řezačku zakoupil můj pradědeček již v roce 1900 za 500 rakouských korun, jak dokládá dochovaná faktura,“ připomíná Rajmanův vnuk Pavel Hančar. „Rovněž bývalá obytná část zůstala v podobě z počátku minulého století a objevili jsme v ní starou výmalbu ve stylu art deco,“ dodává.

Památkově chráněný dům má dostat nové využití, zřejmě pro stálé nebo rekreační bydlení. Otázkou je, jak se noví uživatelé vypořádají s původními prvky, které se v historické budově dochovaly.

Jenda Rajman zemřel v roce 1965. Zůstala po něm knihařská dílna, kterou za socialismu provozovaly komunální služby. Jeho potomkům se podařilo obnovit dílnu pro ruční vazbu knih a otevřít muzeum. Kvůli

Jednou z nejúspěšnějších byla výstava Dáblůva bible, jejíž vernisáž se konala 23. září 2016

tomu založili Nadační fond Jendy Rajmana, ten však jako nezisková organizace nemá prostředky, aby získal tak velkou nemovitost do vlastnictví.

„My moc děkujeme všem dárcům, kteří muzeum podpořili a podpoří přes finanční sbírku na www.donio.cz/MuzeumKlasickehokniharstvi,“ říká Pavel Hančar, „ale to zdaleka nestačí.“ Jednání o záchraně věnoval fond velké úsilí. Veškeré oslovení

instituce od Národního muzea po Krajský úřad Středočeského kraje historický celek vysoce oceňují. Péči o něj však odmítly s tím, že mají potíže starat se o své stávající objekty. Město Rožďalovice se pokouší jednat, možnosti má však omezené. Jako nemožné se zdá i nalezení většího soukromého sponzora.

Eugenie Hančarová

Čísla opět rostou

Za dobu trvání pandemie jsme si již zvykli na různá opatření a letní období nebylo výjimkou. Automaticky nasazujeme ochranu dýchacích cest před vstupem do budov, do vozidel hromadné dopravy, v prodejnách, na úřadech či kulturních akcích. Nejinak tomu bylo i ve volebních místnostech při říjnových volbách.

Dovolenkáře čekala nařízení, která se týkala vycestování a následného návratu zpět do ČR – testy před cestou a po ní, příjezdové formuláře apod. Snazší cestování měli očkovaní, kterým stačilo předložit certifikát. I tak velká část Čechů i letos volila domácí dovolenou. Se začátkem školního roku byly stanoveny termíny, ve kterých všichni žáci absolvovali trojici antigenních testů. Toto tzv. screeningové testování se připravuje i po návratu žáků do škol po podzimních prázdninách.

Pokud jde o vývoj onemocnění, situace se zhoršuje. Od srpna se číslo R udávající, kolik lidí nakazí v průměru jeden pozitivně testovaný, drží nad číslem 1. Přibývá počet nakažených (v Rožďalovicích

k 8. říjnu 4 případy), roste tzv. průměrná týdenní incidence, tedy počet nakažených v přepočtu na 100 tisíc obyvatel za posledních sedm dní, a bohužel se zvyšuje i počet úmrtí. Celkově již počet zemřelých na covid-19 přesáhl 30 500. V rámci Evropy patříme opět k nejhorším zemím (více například na koronavirus.mzcr.cz).

Přes tato varující čísla se výrazně zpomalilo tempo očkování – teprve o volebním víkendu bylo dvěma dávkami naočkováno 6 milionů obyvatel ČR. Po uplynutí více než šesti měsíců od druhé dávky je nyní ohroženým skupinám a starším 60 let nabízena třetí dávka.

Jiří Rejsek

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE

V sobotu 18. září v rámci akce Poznej svého farmáře mohli zájemci navštívit Farmu Košík, kde byl připraven program pro malé i velké

Sbírat lze opravdu cokoli. O tom se během prázdninových víkendů mohli přesvědčit všichni ti, kteří zavítali do Galerie Melantrich, v níž byla instalována výstava Retrosbírky, která zahrnovala nepřeberné množství sběratelských položek. Bylo možné nahlédnout do letitých výtisků dětských časopisů a komiksů (Ohníček, Čtyřlístek, Sluníčko, Materídouška, Ábíčko) či nad obaly od čokolád a jiných pochutin zavzpomínat na dobu dávno minulou.

K vidění byly dále kolekce pivních táčků a zátek, etiket od alkoholických nápojů, krabiček od zápalek, okrasných ubrousků, odznáček, bankovek, mincí, pohlednic, lepoprel, pexes, figurek z Kinder vejíček, kartičkových kalendářů, gramodesek, mýdel, cukříků, likérových lahviček, plechovek od coly, etiket od sýrů, ale třeba i monočlánků, obalů od žiletek či plastikových modelů letadel. Nechyběly ani ukázky dobové techniky (psací stroj, telefon, kazetový přehrávač) a hraček.

Duo Rytmus vystoupilo v sobotu 18. září v sále radnice v rámci akce Hudba léčí

Poslední srpnovou sobotu vystoupila na Bučickém mlýně Letní kapela

VÝROČNÍ OHEŇ Víkend 13. až 15. srpna jsme prožili v táborové osadě Samotář v Podlužanech. Tento 68. výroční oheň byl i smuteční. Patřil osadníkovi a kamarádovi Pavlovi, skromnému a celkem neviditelnému človíčkovi. Ale žádná akce se bez něho neobešla, vždy stál za pípou a vydatně napájel kamarády. Sluníčko všechny vydatně vysoušelo, ale to nevadilo, aby se hrály hry, u kterých bylo jako vždy veselo. Dorazili i lidé z Rožďalovic a širokého okolí. Po zapálení slavnostního ohně a sborovém zpěvu Vlajky rozdál kamarád Mustang placky za umístění v hrách a začalo se hrát, zpívat, povídat, vždyť jsme se s některými kamarády neviděli celou covidovou dobu. Letos se objevil bezva hráč na foukací harmoniku Baron, jeho hra byla pohlazením pro uši. V neděli po zahrání skautské písně Valčík na rozloučenou a stažení vlajky jsme se plni dojmů z krásného víkendu vraceli domů s mohutným „Ahoj a zase se někdy někde potkáme“. Díky osadě nám bylo jako vždy fajn. Poděkování za podporu patří městu Rožďalovice.

Babča a Sáša

ParoH 2021

Ve dnech 20. a 22. srpna proběhl v naší malé vesničce Hasině v pořadí již čtvrtý sraz skupiny s názvem Přátelé a rodáci obce Hasina (tedy ParoH).

Páteční dění provázelo stavění stanů, příprava technického zázemí a volné sportovní odpoledne zakončené táborákem. Hvězdami tohoto dne byli tentokrát bezesporu Pavel Houfek s Kačenkou (v sobotu již vystupovali jinde). V jejich rozmanitém repertoáru si každý určitě našel to svoje. Skvělé vedení Pavlovy kytary a perfektně sezpívané hlasy přitáhly spoustu lidí ze širokého okolí. Pátek se tak stal nejsilnějším dnem z celého víkendu.

V sobotu se sportovních akcí a vlastně celého srazu účastnilo nejméně lidí v dosavadní historii srazů. Nebylo to kvůli pandemii, ale v okolí probíhaly další akce, zaměřené jak na děti, tak i na dospělé. Například v Rožďalovicích se konal Den s hasiči a divadelním představením a večer byla zábava na tamním hřišti.

I přesto dorazila většina skálních příznivců Hasiny, čímž sportovní klání dětí i velkých, maškarní rej, taneček za dopro-

vodu reprodukováné hudby, účast hasičů, kouzelníka, konzumace různých pochutin a nápojů a hlavně srdečná setkání přátel a kamarádů proběhly na jedničku.

Za to patří velké uznání a dík obsluze výčepu (kde letos fungovala technika bez nejmenších problémů), obsluze grilu, kavárny, perfektnímu ozvučení a výběru hudby, stánku s antigenními testy. Zkrátka všem, kteří přiložili ruku k dílu při stavbě i sportovních akcích, obsluze fritovacího koutku, která letos poprvé potěšila chuťo-

vé buňky velkých i malých svými skvělými hranolky, kterých se prodalo neuvěřitelných 25 kg.

Nerad bych na někoho zapomněl, proto musím zmínit i všechny sponzory z řad soukromých osob a podnikatelů. Díky městu Rožďalovice jsme měli např. elektrinu, toalety, a k tomu ještě moře jiných výhod a darů.

Neděle byla jen lehký odvárek ze soboty, při kterém hodně dobrovolníků likvidovalo kemp, stanový tábor a sezení a pomáhalo s úklidem celého hřiště a okolí.

Pokud mám tento víkend shrnout ve zkratce, tak díky všem, jakkoli zúčastněným, se letošní sraz ParoHu opět nadmíru vydařil včetně počasí, a navíc vše proběhlo bez úrazů.

Tedy si dovoluji jménem ParoHu všem moc poděkovat za účast a spolupráci. Byli jste do jednoho skvělí. Zároveň vás zvou na příští, tak trochu výroční, pátý sraz, který budeme pořádát, jako vždy, předposlední víkend prázdnin, tedy ve dnech 19. až 21. srpna 2022. Mějte se fajn a za rok se budeme těšit.

Jarda Stoček-Baťoh

INDIÁNSKÝ VÍKEND NA STARÉ HASINĚ „Řeči se vedou, voda teče,“ ale to neplatí pro organizátory další akce na Staré Hasině. Přesně jak slíbili po uskutečněním Dni dětí, pustili se do přípravy, tentokrát dvoudenního zábavného víkendu pro děti.

Dny 10. a 11. července patřily na Hasině indiánům. A co je o víkendu čekalo? Děti si za pomoci rodičů či prarodičů postavily v sobotu dopoledne nejprve stany a poté přišel na řadu bohatý program – malování triček, navlékání korálků, vztyčení vlastní vlajky, indiánský pochod na farmu do Malého Košíku, opékání buřtů i nezbytná večerní bojovka. Účastníci byli pasováni na indiány kmene Hasinů a získali i nové indiánské jméno. Večerní posezení bylo doplněno hrou na kytaru a radostným zpěvem. Po velmi syté nedělní snídani si všech dvacet unavených, ale spokojených dětí a jejich rodičů slíbilo, že takováto akce nebyla na Staré Hasině poslední. Takže, co bude příště? Nechte se překvapit!

Děkujeme Miládce za ušití teepee, Petrovi za vyřezání totemů, Mírovi za výborný kotlíkový guláš, Janičce za zpěv a kytarový doprovod, Kamile za palačinky, Martinovi za fotodokumentaci a hlavně Marcelce a Petrovi za organizaci celého víkendu. Ing. Vlasta Tuláčková

PODZIM NA STARÉ HASINĚ Září je spojeno se sklizní ovoce, zeleniny, zemědělských plodin, ale také s pouštěním draků. „Hasinský pán“ ze svého křesla sledoval nejen výrobu draků, které si malí špunti vyráběli, ale také dohlížel, zda náležitě zdobí příjezdovou komunikaci na Starou Hasinu. Děti si krásné a slunečné odpoledne velmi užily. Nyní chodí pravidelně kontrolovat, zda jejich dráčkové neodletěly do oblak.

Marcela Indráková

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT

16. října	Atmo Music a DJ Steffi (sál radnice, 20.00)
17. října	Posvícení
23. října	Hudba léčí – Malá muzika Nauše Pepíka (sál radnice, 14.00)
29. října	Muzikál Voda nad vodou (Divadlo Kalich, Praha)
13. listopadu	Hudba léčí – Ľudovít Kašuba (sál radnice, 14.00)
20. listopadu	Vánoční Zanzibar – přednáška Jiřího Rejska (stará škola, 16.00)
27. listopadu	Rozsvícení vánočního stromku
17. prosince	Hudba léčí – Duo Jamaha (sál radnice, 14.00)

Po chladném konci srpna se léto znovu vrátilo v září

Počátek července přinesl proměnlivé počasí. Ochlazení a deštivé přehánky, které přišly 2. července, kdy teploměr ukázal v odpoledních hodinách pouze 18 °C, neměly dlouhého trvání. Hned následující den již teploty vystoupaly nad letních 25 °C, obloha zůstávala ale po většinu týdne zatažená, k protrhávání oblačnosti docházelo většinou až v pozdních odpoledních hodinách. Slunečno a tropických 33 °C jsme zaznamenali 6. července, vzápětí ale přišel propad teplot téměř o 10 stupňů. V bouřkách, které se přes Rožďalovice přehnaly vpoledvečer a v noci z 8. na 9. července a které naštěstí nenapáchaly žádné škody, spadlo bezmála 29 mm srážek. Slunečnou letní sobotu vystřídala podmráčená neděle, během nočních bouřek napršelo 14 mm. Dalších vydatných srážek jsme se dočkali během středy 14. července, kdy napršelo 27 mm. Teploty se držely nad 25 °C a navzdory předpovědím meteorologů varujícím před silnými bouřkami už do konce týdne nezapršelo. O pouti tak panovalo vcelku příjemné letní počasí, i noční teploty zůstávaly vysoké, téměř tropické. V neděli 18. července pak bylo slunečno, i když značně větrno. Silný vítr foukal i začátkem dalšího týdne, kdy se i mírně ochladilo, noční teploty klesaly k 10 °C, přes den se nedostaly ani k letním 25 °C. Oteplení přišlo až v samém závěru pracovního týdne, nejtepleji bylo v sobotu 24. července (31 °C) a pouze o půl stupně v noci na neděli brzy nad ránem nám „unikla“ tropická noc. V neděli večer pak v bouřkách spadlo 7 mm srážek. Závěr prvního prázdninového měsíce se nesl ve znamení letních teplot, obloha však většinou zůstávala podmráčená.

Pozdní léto na Bahenských loukách, dole: Zámostský rybník (31. 7. 2021)

Druhý prázdninový měsíc se ohlásil proměnlivým počasím s nižšími teplotami a s četnými srážkami. Během první srpnové dekády napršelo téměř 32 mm. Nejchladnějším dnem byl čtvrtek 5. srpna, kdy teplota vystoupala sotva na 20 °C, zato vyloženě letním dnem byla prosluněná sobota s 28 °C. I následující týden patřil letním teplotám, v jeho závěru se pak ohlásily tropy, v neděli 15. srpna vyšplhala teplota až k supertropickým 35 °C. Během páteční přehánky (13. srpna) spadlo vpoledvečer během necelé hodiny 9,3 mm srážek. Ochlazení, které přišlo v úterý 17. srpna, přineslo propad teplot až o 10 stupňů, čerstvý vítr navíc pocitovou teplotu ještě více snižoval, obloha zůstávala podmráčená. Posledním záchvěvem léta byla sobota 21. srpna s 29 °C a prosluněnou oblohou. Zkraje následujícího týdne se opět ochla-

dilo a během dvou dnů spadlo 26 mm srážek. S výjimkou slunečné středy 25. srpna, kdy teplota vystoupala na 24 °C, byl konec prázdnin teplotně podprůměrný a deštivý a připomínal spíše sychravý listopad. Výjimkou nebyly ani ranní a noční mlhy, teploty se v průměru držely mezi 15–18 °C. Do konce měsíce také ještě přibylo dalších 27 mm srážek, takže co do jejich celkového úhrnu se letošní srpen zařadil mezi nadprůměrné, teplotně pak mezi podprůměrné – některé domácnosti si již koncem prázdnin začaly přitápět.

Podle údajů Českého hydrometeorologického ústavu bylo letošní léto mírně teplejší než to loňské (10. až 11. nejteplejší od roku 1961), červen a červenec byl teplotně nadprůměrný, srpen o 1 stupeň chladnější než normál, srážkově pak vyšlo jako 7. nejdeštivější od roku 1961.

Rybník Knížek (14. 9. 2021)

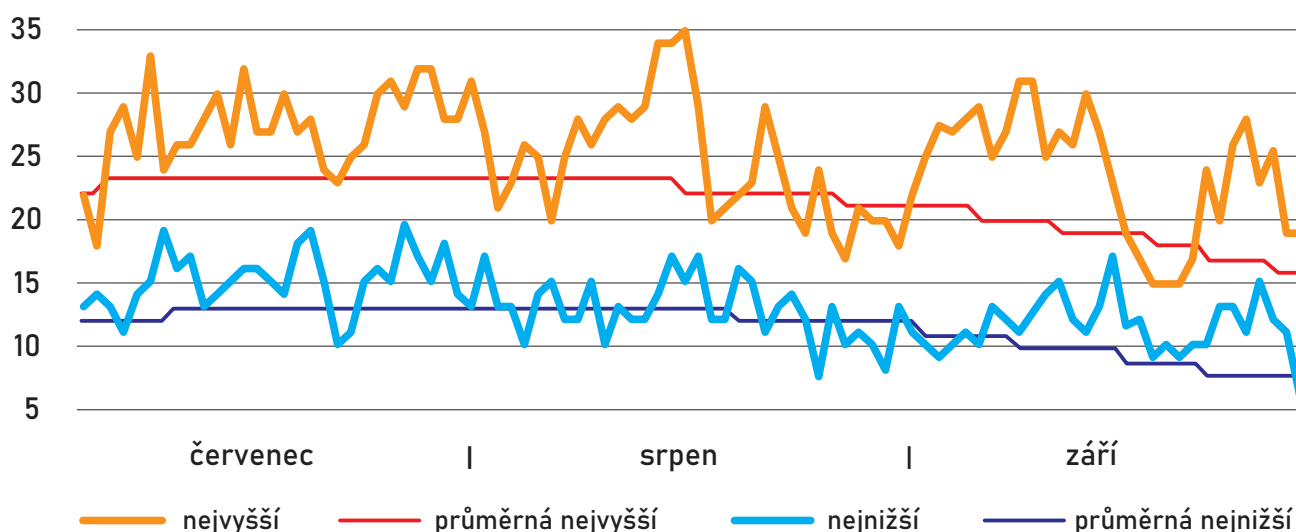
Zato první školní den byl po několika letech konečně slunečný a beze srážek a velmi příjemných teplot pozdního (či mariánského) léta a prosluněné oblohy jsme mohli užívat téměř v celé první polovině září. Zaznamenali jsme ještě i tropickou „30“ a nadprůměrně teplé byly v druhém a třetím zářijovém týdnu i noci – z 15. na

16. září neklesla teplota pod 17 °C. Byla to však jedna z posledních teplých nocí doznávajícího léta, ochlazení a podprůměrné teploty na sklonku druhé zářijové dekády (odpolední maxima se pohybovala pouze kolem 15 °C) vydržely až do čtvrtka 23. září, kdy se začalo pozvolna oteplovat a teploty vystoupaly k 24 °C. Babí léto pak

udeřilo v plné síle a nadprůměrné teploty vydržely až do konce září. V neděli 26. září vystoupala teplota v odpoledním slunci ještě k 28 °C, v noci pak neklesla pod 15 °C. Srážkové úhrny však byly minimální, za celé září napršelo jen 7 mm.

Viktor Dobrev

Přehled teplot v období od 1. 7. do 30. 9.

Zdroj teplot: vlastní měření autora

Vážení čtenáři Rožďalovicka, ve středu 1. září nám začal nový školní rok. Při slavnostním zahájení školního roku již tradičně přivítali nové prvňáčky naši deváťáci. O 74 dětí v mateřské škole a o 186 žáků ve škole základní se nyní stará 55 zaměstnanců školy. V rámci protiepidemických opatření absolvovali všichni naši žáci podobně jako žáci všech českých škol ve dnech 1., 6. a 9. září antigenní testy.

Protože víme, že se někteří rodiče bojí matematiky profesora Hejného, rozhodli jsme se každý měsíc pozvat rodiče prvňáčků do školy a ukázat jim nejenom pokroky jejich dětí, ale i nové metody výuky, které jsou již v mnoha školách běžným standardem. První třídu vede velmi zkušená paní učitelka Mgr. Lenka Cerhová. Díky její iniciativě proběhlo již druhé setkání rodičů a ohlasy na výuku jsou velmi pozitivní. Rodiče poznali práci s interaktivní tabulí a většina z nich přiznala, že ani netušili, jak obrovskému posunu v metodách výuky od doby, kdy sami školu navštěvovali, došlo. Druháci společně s předškoláky z mateřské školy jezdí každý týden do Jičína na plavání. Třetí třída absolvovala druhý týden v září intenzivní kurz plavání v Pec pod Sněžkou. Ve stejném hotelu byli i pátáci, kteří prošli kurzem environmentálním. Během společného týdne zvládli ještě zdo-

lat Sněžku, Bramberk a sedmnáctikilometrovou hřebenovou túru. Šestá a devátá třída navštívily Jánské Lázně, v rámci výuky přírodopisu žáci navštívili stezku v korunách stromů a rašeliníště na Černé hoře. I oni potom zvládli „hřebenovku“. Druhý stupeň čekalo v úterý 5. října branné cvičení u lesa Hájek. Máme za sebou také první úspěch – dvojice Barbora Nováková a Štěpán Hron se umístila na hezkém třetím místě v soutěži Kopidlenský jelen.

Od září pracuje v naší škole 14 kroužků. Mezi nejoblíbenější patří dlouhodobě gymnastika, hejbanky, kuchtíci, angličtina a šachy. Nově jsme otevřeli zálesáka, robotiku a němčinu jak pro začátečníky, tak pro pokročilé. Výborně pracuje školní parlament

a rozjíždí se i školní časopis. Čekají nás naučné exkurze, divadelní představení, sportovní klání, výuka mimo lavici, sběr papíru, rozšíření školního sadu a spousta zajímavých akcí a netradiční výuky.

Do tohoto školního roku vstupujeme s nadějí, že nejhorší je za námi a v novém roce se vrátíme k běžné výuce a budeme mít tolik potřebný klid na práci a vzdělávání dětí. Věříme, že při vzájemné podpoře a spolupráci nás všech bude toto přání splněno.

Do nadcházejícího nového školního roku přeji všem hodně štěstí, úspěchů, spokojenosti s dosaženými výsledky, a především pevné zdraví.

Mgr. Iveta Klímová
ředitelka školy

Prvňáci se svými staršími kamarády z deváté třídy

První školní den

Pozdrav ze Sněžky

Rožďalovický hřbitov – jeho minulost a současnost

Z DÁVNÉ HISTORIE

Informací o pohřbívání v našem městě se v písemných záznamech kronikářů dochovalo jen velmi málo. Nejpodrobnější údaje zanechal křinecký lékárník Antonín Stifter (1855–1910), který se zabýval regionální historií. V roce 1900 sepsal dílo *Historie města Rožďalovice*, dnes nazývané Stifterova kronika. Kromě jiného v této knize zaznamenal:

„Okolo chrámu Páně v Rožďalovicích rozprostírá se starý hřbitov osadní od prvních dob založení kostela datující, neb nenacházíme zde nikde zpráv, že by hřbitov jinde v osadě stával.

Pochovávaní dělo se v dobách křesťanských v rakvích, jenom v dobách pozdějších josefínských (18. století) nalézáme zvláštní způsob pohřbívání na prkně, a to tak, že dno rakve bylo po spuštění možno oddělit a na dně hrobu zůstala po vytáhnutí rakve mrtvola na prkně ležící. Při kostele rožďalovickém v někdejší kostnici chovají se dosud dvě takové rakve, jedna pro dospělé a jedna pro osoby mladší, co vzpomínka starých dob.

Dne 23. září 1784 nařízeno císařským dekretem Josefa II. (vládl v Čechách 1780 až 1790), že mrtvoly pochovávat se mají nahé, do plátěných pytlů zašité bez rakví, načež pak vápnem nehašeným posypati se mají. Dne 20. ledna 1785 dekret tento zrušen a dáno na vůli každému, jak se chce dát pochovat, buď v šatu lněném, nebo v rakvi.

Starý hřbitov po invazi pruské roku 1866, kdež i cholera Rožďalovice neušetřila, ukázal se býti malým, nedostatečným pro toliko občanstva a též vzhledem k poměrům zdravotnickým nevyhovujícím. 18. srpna 1866 v Zámostí cholera vypukla a zasáhla celé okolí Rožďalovic tak silně, že do konce měsíce září téhož roku vcelku 120 osob na nemoc tu se rozsemohlo, z nichž 58 za obět padlo.

Dne 12. února 1867 žádal úřad městský, by nový prostornější hřbitov za městem zřízen byl. Komise za tímto účelem v Rožďalovicích ustanovena dne 13. května téhož roku uznala, že nejvhodnějším místem by byl pozemek vrchnostenský za děkanskou zahradou se rozprostírající. Dne 5. září 1868 povoleno výnosem c. k. místodržitelství, by veškeré výlohy dle rozpočtu v celkovém obnosu 5755 zla-

Hřbitovní kaple sv. Kříže, počátek 20. století

tých poskytnuty byly z fondu zádušního rožďalovického.

Roku 1869 stavba zdí hřbitovních provedena, načež dne 18. října toho roku hřbitov biskupem litoměřickým A. P. Váhalou slavnostně vysvěcen. Co první na novém hřbitově pochována byla roku 1869 žebračka jménem Kočová z Břístve. Kaple hřbitovní dohotovena v roce 1870 a vysvěcena toho roku dne 26. června okresním vikářem Josefem Damaškem.

Na starém hřbitově krom několika pomníků náhrobních ze století 18. a 19. více se nám nedochovalo. Posledním pochovaným je zde farář František Šorejs, který zemřel 31. ledna 1897 ve věku 90 let. Pochován je na starém hřbitově u kostela v hrobce, kterou si již za svého života dal zříditi.“

HISTORIE 20. STOLETÍ

Slečna Marie Veselá, která žila v Rožďalovicích v letech 1870–1945, ve své soukromé kronice zaznamenala: „V lednu 1914 první pohřeb v Rožďalovicích ohněm. Na přání zemřelého učitele Josefa Vaňátka bylo jeho tělo převezeno do krematoria v Žitavě a zde zpopelněno. Působilo to divně na lidi.“

Zápis v kronice města k roku 1936, kronikáři Josef Havelka a František Havlík: „V lednu roku 1932 požádal úřad rožďalovický zemský úřad v Praze o povolení rozšíření hřbitova, a to do hloubky 35 m po celé šířce starého hřbitova. Potřebný pozemek odprodala hospodářská správa Rolnických akciových podniků za 1000 Kč. Ku stavbě ohradní zdi bylo přikročeno 22. června 1936, a to zbouráním staré zdi a kopáním základů pro novou zeď. Veš-

Hrob faráře Františka Šorejse na starém hřbitově u kostela

keré práce spojené s výstavbou této zdi ukončeny byly dne 22. srpna 1936 nákladem 31 061 Kčs.“

V druhé polovině osmdesátých let dvacátého století až na malé výjimky prakticky zaniká pohřbívání do hrobů a pohřby se konají žehem v krematoriu. Urny s popelem zemřelých se ukládají do malých pomníčků, tzv. „sklípků“, které v pravé horní části hřbitova začaly přibývat ve velkém počtu. Poslední oficiální hrobník a správce rožďalovického hřbitova pan František Havelka zemřel v dubnu 1987.

Po politických změnách začátkem devadesátých let nové zastupitelstvo města

již nikdy nejmenovalo oficiálního správce hřbitova.

Do této doby se datuje začátek vzhledového úpadku hřbitova. Pracovníci města sice pravidelně na hřbitově sekají trávu, ale nikdo se nestará o hroby, které nemají svého majitele. Tyto hroby se postupně rozpadají, zarůstají břečtanem a náletovými dřevinami.

Vnější vzhled hřbitova částečně vylepšila oprava obvodové zdi, kterou v roce 1999 provedla stavební firma Josefa Drobečka. Uvnitř hřbitova však přibývá míst, která v žádném případě nepřipomínají důstojnou památku na naše předky.

NEDÁVNÁ HISTORIE

První krok k nápravě učinil v roce 2007 tehdejší starosta města Josef Nešněra. V tomto roce nechal zhotovit na rožďalovickém hřbitově 1445 fotografických snímků, a zdokumentoval tak každé hrobové místo. Tyto snímky jsou uloženy na městském úřadu a dodnes slouží k identifikaci jednotlivých hrobů.

Další krok k nápravě byl učiněn na jaře roku 2010 zrušením 12 zanedbaných hrobů řádových sester boromejek, pohřbených v horní levé části hřbitova ve čtyřicátých a padesátých letech 20. století.

Příchodem starosty Petra Kapala se Rožďalovice začaly měnit a změnil se i náš hřbitov. Koncem roku 2011 byla provedena inventura hrobů. Je rozhodnuto rozpadlé a nezaplacené hroby zrušit. V první polovině roku 2012 pracovníci města odstranili 180 zanedbaných hrobů. Na dalších 80 zrušených hrobech zůstaly stát většinou pískovcové pomníky, o kterých bylo rozhodnuto prozatím je ponechat. Nejstarší pomník nese datum 1874 a je zde pochován učitel Jiří Vít.

V létě roku 2013 je dokončena úprava hřbitova za pomoci dotačního titulu Program rozvoje venkova. Firma Halko zhotovila nové přístupové cesty ze zámkové dlažby, na prostranství před hřbitovem byla obnovena zeleň a u hřbitovní kaple byla umístěna informační tabule, na které jsou označeny hroby 15 významných osob-

Nejstarší dochovaný náhrobek je z roku 1874 a patří učiteli Jiřímu Vítovi (foto před úpravou a po ní)

V roce 2012 byla provedena revitalizace hřbitova, snímky zachycují stav některých náhrobků před úpravami a po nich

ností zde pohřbených. Celkové náklady této úpravy rožďalovického hřbitova dosáhly částky 1 255 000 Kč.

Začátkem roku 2020 nechal městský úřad zhotovit odbornou firmou počítačový program na novou evidenci hrobových míst. Dnes je na rožďalovickém hřbitově evidováno 1335 hrobových míst. Z tohoto počtu je 829 obsazených a 506 volných (údaj z února 2020).

BLÍZKÁ BUDOUCNOST

Uplynulo téměř deset let od doby, kdy na našem hřbitově bylo provedeno odstranění zanedbaných hrobů. Za tuto dobu opět přibýlo náhrobků, o které se nikdo nestará. Majitelé hrobových míst zemřeli, odstěhovali se daleko z Rožďalovic, anebo ztratili zájem starat se o hroby svých předků.

Dne 1. září 2017 byl novelizován zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví. Na základě tohoto zákona má provozovatel právo v případě, že není zaplacen nájem z hrobového místa a není znám trvalý pobyt nájemce, tuto informaci uveřejnit a vhodným způsobem umístit na příslušné hrobové místo. Pokud se nájemce do 60 dnů nepřihlásí, je provozovatel oprávněn s hrobovým zařízením naložit jako s věcí opuštěnou.

Na podzim letošního roku se na několika hrobech objeví informační cedulka, a pokud se nájemce do dvou měsíců nepřihlásí na městském úřadě, bude začátkem roku 2022 tento hrob odstraněn.

Je na nás všech, abychom si místo posledního odpočinku našich předků na rožďalovickém hřbitově udržovali v dokonalém pořádku.

Jan Nožička

Symbolický hrob boromejek se nachází v levé části u jižní zdi hřbitova

Rožďalovice v roce 1931

V letech 1929–1934 postihla celý svět velká hospodářská krize, která ve svém důsledku vedla koncem 30. let k propuknutí druhé světové války. V Československu postihla nejen nejnižší, ale i střední vrstvy obyvatelstva a vyvolala ostré sociální konflikty. Docházelo k živelným stávkám a hladovým bouřím, které často končily krvavými střety s policií a četnictvem. Jen během roku 1931 zemřelo při takovýchto nepokojích 15 osob a na 30 jich bylo zraněno.

Počátkem roku 1931 proběhlo po deseti letech sčítání lidu. Počet obyvatel ve městě vzrostl jen velmi nepatrně (z 1507 na 1523) – z hlediska desetiletého horizontu lze však spíše hovořit o stagnaci. Naopak klesl počet obyvatel římskokatolického vyznání (z 1094 na 1049) a stoupl počet těch, kteří se hlásili k vyznání Církve československé (z 307 na 367) – v roce 1928 byla ministerstvem školství a národní osvěty ve městě ustavena náboženská obec této církve a její duchovní správa. Pro její potřeby odkoupil již v lednu 1927 majitel železářského a koloniálního obchodu Josef Mrázek od velkostatkáře Jiřího Lobkowicze za 155 000 Kč hostinec Na Vinárně, který byl ještě během téhož roku upraven na Husův sbor Církve československé (vznikla zde prostonná modlitebna, kancelář duchovní sprá-

vy, byt pro faráře a také byt pro učitele tohoto náboženství).

Jak zachytil události roku 1931 v našem městě kronikář Josef Havelka, nám přiblíží jeho následující zápisy.

USTAVENÍ ŽIVNOSTENSKO-OBCHODNICKÉ ZÁLOŽNY

Prvním lednem 1931 počala úřadovati v domě Františka Folprechta v Husově třídě čp. 101 Živnostensko-obchodnická záložna. Při svém ustavení měla záložna 36 členů se 49 závodními podíly. Prvým předsedou byl zvolen stavitel Václav Šimáček v Rožďalovicích čp. 34. Členské podíly jsou stokorunové a členové ručí za jmění záložny dvojnásobnými podíly. Máme zde tedy nyní tři záložny.

JOSEF KNITL – SMRTELNĚ ZRANĚN

Dne 2. ledna zabit byl v lese při kácení stromů dělník Josef Knitl z čp. 49, a to na „Ostrově“ nedaleko hájovny. Byl star 65 roků a dlouholetým lesním dělníkem. Zanechal zde vdovu bez dětí.

SČÍTÁNÍ LIDU V REPUBLICE

Sčítání lidu provedeno bylo v celé Československé republice v měsíci únoru 1931.

Sčítacími komisaři pro Rožďalovice byli vrchní četniční strážmistři ve výslužbě Josef Havelka a Jan Vitha.

Napočteno bylo: 364 domy, 1523 obyvatelů, národnosti československé 1511, německé 3, židovské 3, cizozemci 4. Vyznání římskokatolického 1049 osob, evangelického 36, československého 367, izraelského 13, bez vyznání 51, jiného vyznání 7. Rozloha obce měřila 820 ha.

VLOUPÁNÍ DO DRUŽSTEVNÍHO PODNIKU

V noci ze dne 20. na 21. únor 1931 vloupali se neznámí lupiči do kanceláře filiálky Rolnických družstevních podniků v Rožďalovicích, kde hasáky vypáčili železnou pokladnu a uloupili z ní 7927 Kč. Poškozením pokladny způsobili další škodu 2000 Kč. Pátrání bezpečnostních orgánů po neznámých pachatelích zůstalo bezvýsledným.

ZAVEDENÍ AUTOBUSOVÉ DOPRAVY

Od 1. července 1931 zavedena zde byla soukromá autobusová (linka) doprava firmy Šulc z Mnichova Hradiště, a to z Rožďalovic přes Křinec do Nymburka, která však již v roce 1933 zase zanikla.

Živnostensko-obchodnická záložna sídlila v dnes již neexistujícím domě čp. 101 – druhý zprava (archiv Nadačního fondu Jendy Rajmana)

ÚMRTÍ DOKTORA BOUBLÍKA

Dne 13. července 1931 zemřel zde po delší nemoci zdejší státní obvodní lékař ve výslužbě MUDr. Jan Boublík ve věku 64 roků a byl v nymburském krematoriu zpopelněn. Byl rodákem klatovským od Šumavy a v našem městečku blahodárně působil od 25. dubna 1898 do roku 1926. Těšil se jako dobrý lékař pro svou vlídnou a citlivou povahu značné úctě a lásce zdejšího obyvatelstva.

Byl členem a příznivcem skoro všech místních spolků, zvláště humanitních a vlasteneckých.

Zesnulý byl také příčinou, že úspory z místního lazaretu pro raněné a nemocné vojíny, získané za dobu válečných roků 1914–1918, v částce 19 000 Kč byly obecním zastupitelstvem darovány zdejší Tělocvičné jednotě Sokol. Stalo se tak ve schůzi obecního zastupitelstva, konané brzy po zrušení lazaretu, ve které zesnulý návrh ten o darování zmíněných úspor učinil a byl jednomyslně přijat a schválen.

Po smrti MUDr. Boublíka, který byl prvním předsedou místního odboru Československého červeného kříže, byl při jmenovaném odboru založen Boublíkův fond, do něhož jeho choť věnovala 500 Kč a odbor doplnil jej na 1000 Kč. Z úroků tohoto fondu je každoročně podělována nejpočetnější rodina v místě.

USTAVENÍ RODIČOVSKÉHO SDRUŽENÍ

Ministerstvo školství a národní osvěty výnosem svým z 19. května 1930 doporučovala a vybízelo, aby při školách byla zřizována rodičovská sdružení, která by měla za účel uvažovati o výchově dětí, pojednávat o názorech akce té mezi učiteli a rodiči a pečovati o zdraví školních dětí.

Počátkem školního roku 1931/1932 na popud a výzvu ředitele měšťanské školy Františka Kutmona bylo i při zdejší měšťanské škole ustaveno rodičovské sdružení, jehož členy se stali rodičové žactva a učitelský sbor.

PŘIJETÍ JOSEFA ŠOURKA DO MĚSTSKÝCH SLUŽEB

V měsíci říjnu 1931 byl přijat do zdejších městských služeb jako pomocná kancelářská síla (účetní) Josef Šourek z Rožďalovic, syn bývalého zdejšího řezníka a uzenáře Leopolda Šourka, za měsíční plat 600 Kč. Jmenovaný jest absolvent obchodní aka-

MUDr. Jan Boublík zde vykonával svou lékařskou praxi v letech 1898–1926

demie a byl svého času úředníkem poštovního úřadu v Praze.

OVOCNICKÁ PŘEDNÁŠKA

Kroužek přátel ovocnictví na Rožďalovicu uspořádal dne 25. října 1931 o 9. hodině v budově zdejší měšťanské školy přednášku Jaroslava Vaváka, hospodářského správce z Kopidlna, o výběru ovocného stromoví pro náš kraj, správném ošetřování stromů a boji proti škůdcům.

Před a po přednášce byla prohlídka vystaveného ovoce s označenými druhy, které se pro náš kraj zvláště doporučují. Přednáška konala se v jedné učební místnosti za dosti hojné účasti zájemníků a ovoce bylo vystaveno po celé délce chodby v prvním poschodí.

Nejvíce druhů ovoce vystavoval zmíněný hospodářský správce, ale vystavovali i někteří pěstitelé zdejší. Přednáška i vý-

stava pobavily, poučily a jistě i povzbudily k povznášení ovocnictví našeho kraje.

PŘEDNÁŠKY O HOSPODÁŘSKÉ A MRAVNÍ KRIZI

Místní osvětová komise pořádala ve dnech 1., 10. a 22. prosince 1931 ve večerních hodinách v sále Antonína Tůmy přednášky o hospodářské, mravní i politické krizi dnešní doby jako těžké světové chorobě, a jak ji asi léčiti.

O vážném a časovém tématě tom promluví zdejší odborní učitelé Václav Hošek a František Petrtýl, kteří opravdu důkladně, výstižně a promyšleně o věci pojednali.

Přednášky ty byly posluchači se značným zájmem a povděkem vyslechnuty a velmi se líbily. Jen účast návštěvníků měla býti větší.

Připravil Viktor Dobrev

Československá obec legionářská slaví 100 let od svého založení

Československá obec legionářská (ČsOL) vznikla v roce 1921 rozhodnutím československých legionářů, kteří se vrátili z Itálie, Francie a Ruska. Byla založena na ustavujícím sjezdu v Praze dne 22. května 1921. Jednalo se o nejmasovější veteránskou organizaci mezi válečného Československa, která stála za masarykovskými ideály demokracie a humanity. Svůj původ odvozovala od tělovýchovné organizace Sokol a převzala podle něj i organizační členění – jednota, župa, ústředí.

Členem ČsOL byli i Tomáš Garrigue Masaryk a Edvard Beneš jakožto političtí představitelé prvního odboje. Za svůj program přijali zásady vyjádřené T. G. Masarykem ve Washingtonské deklaraci. Sociální činnost organizace spočívala především v zajištění podpory vdovám a sirotkům po padlých legionářích. Neméně důležitým úkolem bylo postarat se o ty, kteří v boji ztratili zdraví, a zajistit jim přednostní právo při umísťování v zaměstnání.

Osvětovou činnost zaměřila ČsOL především na informování veřejnosti o svém bojovém vystoupení v zahraničí a podřadu

na vytvoření samostatné republiky. Uskutečnila tři manifestační sjezdy, posledního v roce 1935 se zúčastnilo na 40 000 lidí. Od roku 1924 vydávala svůj deník *Národní osvobození*. Po vzniku protektorátu v březnu 1939 v ní němečtí okupanti oprávněně

spatřovali nepřítele, a tak její činnost zakázali. Mnoho členů ČsOL se zapojilo do ilegálního odboje proti okupantům a řada z nich za to zaplatila svým životem.

Po osvobození Československa se i ČsOL dočkala obnovy. Bylo obnoveno vydávání deníku *Národní osvobození* a přijala do svých řad účastníky druhého odboje.

Další zákaz činnosti i vydávání deníku brzy následoval. Po komunistickém převratu byly všechny veteránské spolky sloučeny do jedné organizace, Svazu bojovníků za svobodu, podřízené komunistické straně a výklad dějin byl ideologicky pokriven a zneužit.

Odbojáři, kteří před komunisty odešli do zahraničí, založili Československou obec legionářskou v exilu a pokračovali v práci za hranicemi vlasti.

Po sametové revoluci pak byla ČsOL obnovena i v tehdejší Československu, k čemuž došlo v roce 1991. Dnešní ČsOL sdružuje veterány druhé světové války i novodobých misí, příslušníky ozbrojených a bezpečnostních složek, potomky a sympatizanty.

Rudolf Valeš

Dne 4. června 1933 pořádala Jednota ČsOL v Rožďalovicích slavnost k uctění památky padlých a zemřelých legionářů a vojáků během světové války. Při této příležitosti byl v parčíku pod kostelem odhalen jejím obětím památník, jehož autorem byl zdejší kameník Karel Nechánský.

BOJOVNÍCI ZA SVOBODU NÁRODA V ZAHRANIČNÍCH LEGIÍCH.

1914.

1918.

LEGIONÁŘSKÁ JEDNOTA
ROŽDALOVICE.

Léta 1967–1968

ROK 1967

Výroční členská schůze se konala v neděli 12. března v restauraci U nádraží v Kopidlně. Ve svém usnesení schválila zvýšit cenu neodpracované brigádnické hodiny z 5 Kčs na 8 Kčs. Dále schůze rozhodla zakoupit elektrický agregát na odlov ryb.

V roce 1967 si povolenku koupilo 137 členů dospělých a 47 dětí dostalo povolenku zdarma. Hospodář Zdeněk Nechánský vysadil na revír 351 kusů kapra o váze 1955 kg a 860 kusů lína o váze 224 kg.

Během roku bylo dohodnuto předání části Štítarského potoka místní organizaci Městec Králové. Nové hranice našeho rybářského revíru na Štítarském potoce byly dohodnuty pod splav na rybníku Pustý u Dymokur.

Místní národní výbor v Křinci přidělil rybářům do užívání návesní rybník v Křinci a Zábrdovicích.

Rybářský kroužek v Rožďalovicích pod vedením Josefa Vosečka měl v tomto roce 19 členů. Členové kroužku Stanislav Sitný, Jiří Kapras, Jiří Chalupníček a Josef Chalupníček se zúčastnili letního tábora mladých rybářů ve Zruči nad Sázavou.

Začátkem října koupili rybáři v Olomouci elektrický agregát na odlov ryb s příslušenstvím za 11 400 Kčs. Tento agregát byl v dalších letech používán na odlov ryb před zahájením cukrovarské kampaně na Štítarském potoce.

V roce 1967 dosáhli rybáři historického rekordu úlovku ryb. Na revíru Mrlina 2 je uloveno 4701 kusů ryb o celkové váze 3897 kg, z toho:

- 1566 kusů kapra o váze 2660 kg,
- 1933 kusů lína o váze 591 kg,
- 191 kusů štiky o váze 331 kg,
- 108 kusů pstruha duhového o váze 40 kg.

Dnes lze k tomuto rekordnímu úlovku dodat: celkový úlovek ryb na revíru Mrlina 2 bude překonán v roce 1980. Úlovek kapra bude překonán v roce 1975, úlovek štiky v roce 1979 a úlovek lína v roce 1981.

Dle ročního účetního výkazu, který vypracoval Jiří Severa, byl celkový příjem rybářské organizace za tento rok 52 583 Kčs a výdaje činily 46 336 Kčs.

Zápis z výborové schůze místní skupiny rybářů v Libáni ze dne 13. září 1967: vypracovat žádost o možnosti osamostatnění naší skupiny a vytvoření samostatné rybářské organizace.

Družstvo rybářů z Rožďalovic na závodech v Libici nad Cidlinou 25. května 1968, zleva: Miroslav Nezbeda, Zdeněk Nechánský, Miroslav Michálek, František Kořínek a Oldřich Vlasatý

ROK 1968

Z rozhodnutí vlády Československé socialistické republiky je od nového roku 1968 každá druhá sobota volná.

Výroční členská schůze se konala v neděli 18. února opět v Kopidlně. Členské základně je oznámeno, že místní skupina rybářů z Libáně hodlá utvořit samostatnou organizaci, která začne hospodařit od 1. ledna 1969 na rybářském revíru Mrlina 3.

V doplňovacích volbách členská schůze zvolila nové funkcionáře: jednatelem je zvolen učitel základní školy ve Křinci Jiří Pek, do funkce účetního je zvolen Miroslav Šejstl z Kopidlna, Jiří Severa dostává funkci brigádnického referenta.

Nově zvolený člen výboru Jaroslav Novák z Křince dostává za úkol založit na škole v Křinci rybářský kroužek mládeže.

V roce 1968 se vydalo 185 povolenek dospělých a 56 žákovských. Na rybářský revír je vysazeno 1183 kusů kapra o váze 1214 kg a 500 kusů lína o váze 100 kg.

O volné sobotě 25. května se zúčastnilo pětičlenné družstvo našich rybářů okresního přeboru v praktickém rybolovu na řece Cidlině v Libici nad Cidlinou.

Ve dnech 25. až 27. října se zúčastnil zástupce hospodáře Josef Novák a brigádnický referent Jiří Severa třídního kurzu pro obsluhu elektrického agregátu v Králíkách.

Celkový úlovek ryb na revíru Mrlina 2 v roce 1968 byl 2893 kusů o váze 2424 kg. Dle ročního výkazu nového účetního Miroslava Šejstla zůstalo rybářům k 31. prosinci 1968 na účtu 17 062 Kčs.

V sobotu 14. prosince 1968 se konala v Libáni ustavující schůze Místní organizace Československého rybářského svazu Libán. Tímto dnem odešlo z rožďalovické organizace 45 členů z Libánska. V závěru roku 1968 začali rybáři z Kopidlna jednat o přestupu z Rožďalovic do nově vzniklé organizace v Libáni. Bude trvat tři roky, než se tento problém mezi rybáři z Rožďalovic a Kopidlna vyřeší.

Politické dění v naší republice zasáhlo i rybáře. Předsednictvo Československého rybářského svazu vydalo 6. dubna 1968 šestistránkový otevřený dopis určený všem složkám rybářského svazu. V tomto dopise nabádá ke změnám v organizaci rybářského svazu.

Politické změny v naší republice jsou však zastaveny ve středu 21. srpna 1968 vstupem vojsk Varšavské smlouvy na naše území. Dne 3. září vydává předsednictvo rybářského svazu rezoluci k této události. Rybáři z Rožďalovic pocítí důsledky okupace až o několik let později. To se zalíbí náš rybářský revír sovětským vojskům, která se usadila v nedalekých Milovicích.

Jan Nožička

Letošní houbařská sezona se na Rožďalovicku nekonala. Sice proběhly dvě menší vlny, ale celkově to opět „byla bída“. Podobných obrázků jsme letos mohli vidět jen poskrovnu. Ani suché zářní nevěstí žádné velké podzimní překvapení.

Začaly podzimní výlovy – Kněžský rybník III na Staré Hasině, 9. října

Zrcadlo 2021

Také v roce 2021 se v rákosinách rybníka Zrcadlo uskutečnila každoroční kroužkovací akce. Již 22. ročník této tradiční ornitologické události se konal v termínu od 7. do 13. srpna. Letos se zúčastnilo pět kroužkovatelů, tři kandidáti na absolvování kroužkovatelských zkoušek a mnoho hostů včetně jedenácti dětí.

Přestože se počasí v letošním roce vyznačovalo početnými bouřkami střídanými extrémně vysokými teplotami, podařilo se odchytit a okroužkovat nemalý počet ptačích druhů, z nich některé i ve velmi nečekaně vysokých počtech. Odchytové nárazové sítě byly rozmístěny ve standardní délce nejen v rákosinových porostech, ale také v křovinách okolo rybníka, což přispělo ke zvýšení druhové pestrosti odchycených a okroužkovaných ptačích druhů.

Nezvykle deštivé počasí v průběhu hnízdní sezóny se nepochybně odrazilo v absolutních počtech i druhovém profilu a také ovlivnilo průběh podzimního tahu ptáků, který začíná již začátkem srpna. Nápadně vysoký byl počet odchycených slavíků obecných, strnadů rákosních, cvrčilek slavíkových, velkou radost pak udělal vysoký počet slavíků modráčků (foto 1). Rybník Zrcadlo je v posledních letech významným hnízdištěm tohoto zajímavého ptačího druhu. Svědčí o tom i vysoký počet odchycených mladých jedinců.

Zatímco i počet rákosníků zpěvných ukazoval značně nadprůměrné stavy, naopak velmi nízký byl počet okroužkovaných rákosníků proužkovaných a rákosníků velkých.

Ze vzácněji odchytávaných druhů je třeba zmínit krutihlava obecného (foto 2), čtyři exempláře strakapouda velkého a velmi vzácnou pěnici vlašskou. Velkým překvapením pak byla dospělá samice rákosníka obecného se španělským kroužkem (foto 3).

V letošním ročníku odchytové akce na rybníku Zrcadlo bylo okroužkováno celkem 1175 ptačích jedinců a 38 ptačích druhů.

Kromě odchycených a okroužkovaných ptačích druhů byla zaznamenána i zajímavá faunistická pozorování. Pravidelně byla pozorována velká hejna hus velkých v počtu až 200 jedinců v jednom dni, 21 jeřábů popelavých kroužících nad rybníkem, včelojed lesní, ostrůž lesní, koliha velká, orlo-

vec říční. Zcela výjimečné pak bylo pozorování jedince orla křiklavého.

Letošní ročník proběhl přes vrtkavost počasí a neúčast některých kroužkovatelů velmi úspěšně. Potvrdil, že rybník Zrca-

dlo je výjimečnou lokalitou a její dlouhodobé sledování přináší i nadále překvapivé faunistické i kroužkovatelské výsledky.

Vladimír Šoltys

Proti proudu evoluce

První sluneční paprsky tohoto dne jako zlaté šípy pronikly ranní mlhou nad rákosím rybníka a na pozadí temných mraků po ustupující noční bouřce ozářily bílé přízraky, které se právě vznesly jako mlčenliví andělé nad probouzející se vodní hladinu. Volavky bílé.

Téměř každý živočišný druh se snaží být v přírodě našich zeměpisných šířek co nejméně nápadný, aby unikl nežádoucí pozornosti predátorů. Volavka bílá, na rozdíl od své sestřenice volavky popelavé (foto dole), jde jakoby proti proudu evoluce. Její bílé peří se prostě nedá nikde přehlédnout. Možná si může dovolit tento outfitový luxus díky své velikosti. Na tak velkou kořist si přece jen příliš predátorů netroufne.

Ještě před nemnoha lety byla volavka bílá naprostou celebritou mezi všemi ptačími návštěvníky našich rybníků. Ojedinelé, většinou v počtu jednoho dvou exemplářů, je bylo možné zastihnout především v podzimních měsících na dně vypouštěných vodních ploch. Teprve v polovině 90. let minulého století začalo případů výskytu tohoto druhu přibývat. V současné době je možné tuto volavku i v ptačí oblasti Rožďalovické rybníky zastihnout po celý rok a často i ve značných počtech. Na vypuštěném rybníce Zrcadlo bylo pozorováno až 70 jedinců tohoto ptačího druhu.

Přitom volavka bílá náleží k nejrozšířenějším druhům volavek. Hnízdí v jižní Kanadě a na území Spojených států, v jižní a východní Evropě, Africe a na Středním východě. V posledních letech se její hnízdní areál v Evropě začal rozšiřovat více na sever, tedy i na území ČR. Jedná se o částečně tažný druh. K hnízdění vyhledá-

vá rozsáhlé rákosiny u rybníků, jezer, řek a močálů s porosty stromů a keřů. V České republice hnízdí nepravidelně a velmi ojedinelé v jižních oblastech České republiky.

Živí se hmyzem, obojživelníky, rybami, malými savci, převážně pak hlodavci, a občas i ptáky a plazy. Po kořisti pátrá nejčastěji v mělké vodě, někdy i na polích a loukách, a to při pomalé chůzi nebo vyčkáváním v nehybné poloze.

Volavka bílá je monogamní druh. Pohlavně dospívá ve druhém roce života. Její tok je velmi nápadný a okázalý. Samci při něm předvádějí svá prodloužená ozdobná pera na hřbetě. Tato pera byla příčinou vyhubení tohoto druhu v mnoha oblastech rozšíření, neboť byla důvodem intenzivního lovu volavek. Při hnízdění, až na výjimky, dávají přednost bezpečí společných kolonií. Hnízdo je asi jeden metr ši-

roká stavba z rákosových stébel umístěná uprostřed nepřístupných rákosin. V jedné snůšce je pak 3–5 světle modrých vajíček, na kterých sedí střídavě oba rodiče 25–26 dnů. Mláďata pak hnízdo opouštějí po 40–50 dnech. Daň za krásné bílé peří si příroda vybírá bohužel právě na mláďatech. Díky jejich zranitelnosti a nezkušenosti se dospělosti dožívá pouze asi čtvrtina z nich.

Volavka bílá se díky svému nápadnému vzhledu stala tématem pro mnohé oblasti lidské kultury. Je například zobrazena na maďarské pětiforintové minci. Na opačné straně světa si volavku bílou zvolili jako téma brazilské pětirealové bankovky a na Novém Zélandu na vás bude koukat z bankovky dvoudolarové. Avšak zobrazována byla již na reliéfech ve starém Egyptě a Indii.

Vladimír Šoltys

Tajemný nosorožík se objevuje

Nosorožici jsou velmi početná skupina brouků, zejména subtropických a tropických oblastí, kde jich žije několik stovek druhů. Patří mezi nejkrásnější, nejbizarnější a také největší zástupce tohoto hmyzího řádu. Všechny charakterizují nápadné rohy, někdy jeden, jindy dva nebo více výrůstků umístěných na hlavě a na štítu. Projevuje se u nich tzv. dimorfismus – samičky tyto „zbraně“ nemají. Slovo zbraně by ani nemuselo být v uvozovkách, protože rohy používají při vzájemných, i když celkem neškodných, soubojích.

Ale zpátky k jejich velikosti. Pokud nahlédneme do žebříčku největších brouků, kromě velkých tesaříků, tady na předních místech najdeme i několik, kolem 15 centimetrů velkých, nosorožíků. Možná jste se někdy se jmény herkules antilský (*Dynastes hercules*), *Megasoma elephas* nebo neptun amazonský (*Dynastes neptunus*) již setkali. Tyto a příbuzné druhy se totiž často objevují v chovech entomologů nebo teraristů, a to pro svoji nenáročnost. Pokud máte dostatek trpělivosti (několik let), stačí terárium s listím, půdou a trouchnivějícím dřevem, které občas rosíte vodou. Nabídka na internetu je pro zájemce celkem pestrá, včetně rad pro chovatele – začátečníky.

A když už si budete o nosorožících číst, nevyhnete se informaci o jejich úžasné síle. Opakující se zpráva hovoří o pozorování, při kterém nosorožík zvedl 850krát větší hmotnost, než sám váží. Chybí sice citace původního zdroje, zato se dozvíte, že při porovnání s ním byste vy měli zvednout tank, lokomotivu, nebo tak něco. Můžete věřit, nebo ne, skutečností je, že nosorožici, stejně jako příbuzní vrubouni nebo chrobáci, opravdu velkou silou disponují. Využívají ji hlavně při zahrabávání do země, či ztrouchnivělého dřeva.

Náš *Oryctes nasicornis* má hezké české jméno nosorožík kapucínek. Sice patří se svými 4 centimetry k velkým evropským broukům, ale na svoje tropické bratry ani zdaleka nemá. Jeho velikost je částečně proměnlivá a je závislá na tom, jestli larva měla dostatek kvalitní potravy po celou dobu vývoje. Larva je typická ponrava (do tvaru C), několikrát se svléká a před zakuklením může měřit 10 cm.

Na Rožďalovicku má náš nosorožík dobré podmínky, přesto jsem ho tady nikdy nenašel. Nabízí se tedy otázka, proč je tak málo údajů o jeho výskytu u nás? Zprvu je to druh s noční aktivitou, takže zastihnout jej ve volné přírodě přes den je velká náhoda. Dospělci žijí, podobně jako třeba příbuzní roháci, jen velmi krátce – ze starého pařezu, kde prodělali několikaletý vývoj (3–4 roky), vylézají začátkem léta a na konci prázdnin již hynou. Konečně je to i nedostatek vhodných lokalit – listnatých lesů se starými kmeny a pařezy.

Teprve letošní rok jsme se mohli radovat! Nejdříve mě na něj již na jaře upozornil Petr Michálka, který zpracovával hromadu organického materiálu v areálu někdejšího SAVASu na východním okraji Rožďalovic. Nacházela se tady všechna vývojová stadia – vajíčka, různé velké larvy, kukly i dospělci obou pohlaví. Stává se poměrně často, že si nosorožici nacházejí náhradní lokality, jako jsou hromady pilin

na pilách, mulčovací kůra, skládky starého dřeva nebo třeba i komposty. Bohužel, přestože to vypadá jako dobrá zpráva, není tomu tak. Většinou se totiž jedná o materiál, který se dále zpracovává – do kamen, na zahrádky, na pole. Pak celá populace samozřejmě zahyne.

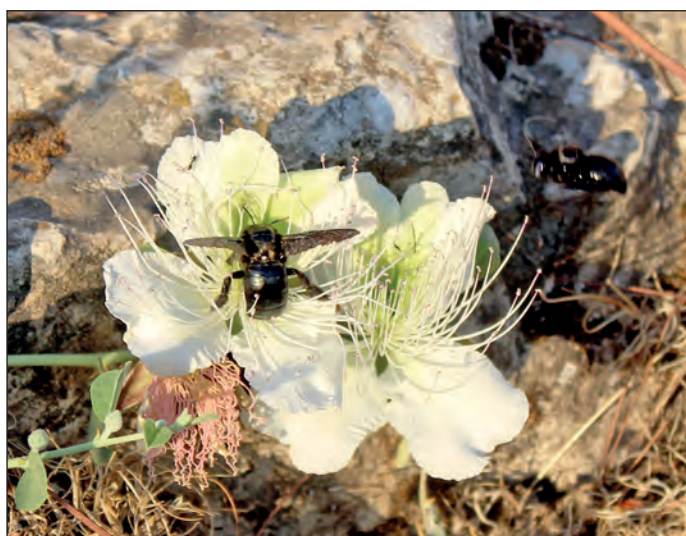
Krátce po prvním nálezu mi zprostředkovala zprávu o jeho výskytu na naší naučné stezce (což je, coby kamenem dohodil z první lokality) Eliška Velechovská. A konečně ve starém dřevě na zahradě domu čp. 319 v Tyršově ulici objevila larvy i dospělé Irena Švábenská se synem Davidem. Protože je nosorožík kapucínek nejen vzácným, ale také zákonem chráněným druhem, bude dřevo ponecháno na místě, aby se zde nosorožici mohli dále vyvíjet.

V dalších letech bude určitě zajímavé uведенé lokality dále sledovat a samozřejmě by bylo hezké najít tohoto tajemného krasavce i na nových lokalitách.

Jiří Rejsek

MARA STEPŇÍ (*DOLICHOTIS PATAGONUM*)

Na zajímavé živočichy mě Luboš Janeček v minulosti upozornil již několikrát, ale že by se v okolí Mcel měla vyskytovat mara – to se mi moc nezdálo. Podle jeho informací se tento jihoamerický savec objevil v červenci u lesních školek při silnici na Loučeň. Potom, co jsem si tohoto, pro mě zcela neznámého, hlodavce „nastudoval“, rozhodl jsem se ho na popsané lokalitě potvrdit. Popravdě, nedalo to ani moc práce, protože jen jsem zacouval na lesní cestu, už jsem ho zahlédl. Zající podobné zvíře bylo sice ostražitě, ale nijak zvlášť plaché. Podle posledních informací pravděpodobně uteklo chovateli z Oskořínku.

DRVODĚLKA (*XYLOCOPA*)

Tento hmyz subtropů a tropů (na letošní fotografii je drvodělka z jihovýchodního Turecka) byl v poslední době opakovaně zjištěn i na území České republiky. Na výskyt této černé samotářské včely na Rožďalovicu jsme upozornili již v minulém čísle našeho zpravodaje. K publikovaným údajům přidaly další pozorování z letních Rožďalovic Marie Chludilová a Marie Pešavová z Hasiny.

AGÁVE (*AGAVE AMERICANA*)

Pravděpodobně o tento druh se Bělkovi (Vodičkova 463) vzorně starali po čtyři desítky let. Letos v srpnu se jim konečně rostlina, která byla jako malý sukulent dovezena z pobřeží Jaderského moře, odvdělila skoro pět metrů vysokým stvolem s květy. Zasychající květy jsou k vidění ještě teď, ale smutnou zprávou je, že postupně uschne i stvol, a nakonec celá rostlina.

Připravil Jiří Rejsek

Poslední červencovou sobotu proběhlo na Zámostském rybníku taktické cvičení místních hasičů. Při této příležitosti obdržel čestnou plaketu Jiří Klimeš za 50letou činnost u zdejšího sboru. Během cvičení si hasiči vyzkoušeli veškerou techniku, s níž v současné době disponují.

Výjezdy a zásahy:

- 14. července zajišťovali hasiči společně s SDH Dymokury evakuaci vytopeného dětského tábora pod hrází Komárovského rybníka,
- 20. července likvidovali hasiči požár polní cesty u Žitovic,
- 24. července zasahovali hasiči u požáru drážního objektu,
- 25. července odstraňovala místní jednotka spadlý strom na silnici u Podlužan,
- 20. srpna vyjžděli hasiči do Seletic kvůli podezření na vypuštění neznámé látky do rybníka, toto podezření se naštěstí nepotvrdilo,
- 28. srpna likvidovali hasiči obtížný hmyz v čp. 2 v Rožďalovicích,
- 2. října zasahovali hasiči u požáru polního porostu v Košíku.

Dětský den s hasiči se letos konal kvůli covidové pandemii netradičně až v sobotu 21. srpna. Více než stovka dětí a jejich rodičů se přišla pobavit na Sokolské hřiště, kde je čekal jako každoročně pestrý program: pro ty nejmenší sehrálo představení Divadlo KK, odvážlivci si mohli seskočit do měkké nafukovací matrace nebo vyzkoušet svoji zručnost při stříkání hadicí na cíl. Oblíbě se těšila zejména přetahovaná lanem, vození na čtyřkolce či malotraktorem a také možnost prohlédnout a „osahat“ si oba hasičské výjezdové vozy. Počasí se vydařilo znamenitě, a tak příjemný, leč bohužel poslední letní den letošních prázdnin byl na závěr korunován atrakcí nejoblíbenější – pěnou. Hasiči touto cestou děkují sponzorům Jakubu Veselému a „Miovi“.

Cíle jsou jasné: hrát soutěž s místními hráči a neplatit hráče z daleka

Vážení čtenáři, dovoluji mi, abych vám za fotbalový klub FC Trnavan Rožďalovice sdělil pár informací o tom, co se děje kolem fotbalu u nás v Rožďalovicích. Je tomu více než rok, co si členové klubu zvolili nové vedení v čele s předsedou Josefem Chlomkem. Od začátku jsme měli jasnou vizi, kam chceme fotbal posunout, a tou je kvalitní mládež, zázemí areálu a pozitivní komunita lidí.

Co se týče mládeže, v sezóně 2021/2022 máme v mládežnické soutěži tři družstva (minipřípravku, mladší žáky a dorost), v aktuálním počtu 60 dětí. S tímto počtem jsme pro začátek velmi spokojeni a děkujeme rodičům za důvěru. Mládež je pro nás naprostou prioritou a budoucností pro klub a sportovní dění v Rožďalovicích, s vedením klubu se pro to snažíme dělat maximum. Aktuálně se o mládež stará celkem 9 trenérů, z toho 3 licencovaní. Dalším cílem totiž je, aby každý, kdo se podílí na výchově mládeže, měl alespoň základní trenérské vzdělání. Budeme se snažit také navázat spolupráci se zdejší základní školou tak, aby propojenost klubu a školy byla pevná. Pro školu bychom chtěli v budoucnu realizovat projekt „Trenéři ve školách“. Tento projekt vede Antonín Barák, který je

jedním z nejuznávanějších trenérů mládeže, nejen po fotbalové stránce, ale také pro všeobecný rozvoj dětí v ČR a na Slovensku. Do dalších let chceme mít v Rožďalovicích zastoupeny všechny věkové kategorie, které povedou jak trenéři, tak rodiče, kteří budou mít základní trenérské vzdělání, a v ideálním případě na to bude dohlížet šéftrenér klubu, jehož hlavní náplní bude řídit rozvoj dětí a procesy klubu. Tím, že

se snažíme být klubem na vysoké úrovni a spádovým oddílem i pro široké okolí, tak vzdělání je cesta kupředu, aby FC Trnavan Rožďalovice byl i pro rodiče první volbou, kam by chtěli své děti přihlásit.

Každý, kdo do areálu dorazí, může na první pohled spatřit, že zázemí není úplně ideální a práce je všude mnoho. Na jaře tohoto roku jsme začali alespoň s pročištěním stráně, opravou tribuny a ochranné

sítě za východní brankou. Jako krátkodobé cíle momentálně řešíme pomocí dotačních titulů závlahu hřiště, ochrannou síť za západní branku, rozšíření a modernizaci dětského hřiště. Z dlouhodobého hlediska projektujeme velkou rekonstrukci kabiny a toalet. Pevně věříme, že do tří let tyto plány mohou být realitou. Bylo by určitě důstojné, aby každá mládežnická kategorie měla svoje zázemí na převlékání.

Fotbal je fenomén a má velký společenský přesah. Řada lidí chodí na fotbal jen proto, aby si pohovořili s přáteli, na které nemají jindy čas. Na vesnicích, kde není fotbal, moc života není. Proto chceme vytvořit v areálu zázemí na dobré úrovni nejen pro mládež, ale také zároveň pro rodiče a ostatní občany Rožďalovic. Tuto myšlenku potvrzujeme naší snahou pořádat mimo fotbalová utkání i společenské akce pro širokou veřejnost. Na příští rok bychom rádi naplánovali akce také pro děti. Velkou akcí pro rok 2022, která se bude konat s ročním zpožděním, kvůli pandemické situaci, bude oslava 90 let rožďalovického fotbalu, a to v termínu 16. 7. 2022. Připravujeme celodenní program pro celou rodinu. Hlavní zajímavostí bude zápas staré gardy Rožďalovic s týmem slavných

osobnosti Real Top Praha. Vítězek z tohoto zápasu věnujeme na charitativní účely.

V rámci rozšíření komunity máme již za sebou první úspěšnou náborovou kampaň dětí, ke které se určitě ještě vrátíme. Pokud by měl někdo ze čtenářů zájem přihlásit své dítě na fotbal, určitě jste vítáni a zároveň se nebráníme mezi sebe přivítat nové posily do trenérského týmu, které se s námi budou podílet na dalším rozvoji mládeže.

Velkým úspěchem pro náš A-tým se stala skutečnost, že se týmu po delším čase podařilo postoupit do krajské soutěže. Cíle našeho týmu jsou jasné, hrát soutěž s místními hráči a neplatit hráče z daleka, kteří nebudou v rámci našich třech pilířů přínosem. Začátek sezóny se nám výsledkově moc nepovedl, ale bojujeme dále a jsme rádi, že chodíte v hojném počtu na domácí zápasy a podporujete nás.

FC Trnavan Rožďalovice se aktivně podílí v projektu fotbalová F-evoluce, kde se řada osobností z fotbalového světa v čele s Vladimírem Šmicerem snažila očistit český fotbal. Jak se to povedlo, ukáže čas, ale všichni zúčastnění se snažili udělat správnou věc s vidinou zlepšit budoucnost a podmínky českého fotbalu. Určitě stojí

za zmínku, že FC Trnavan přispěl finanční částkou na škody způsobené hurikánem na jižní Moravě a pořádal v tomto roce řadu zábavných akcí. Mezi největší z nich patří koncert skupiny Turbo v areálu klubu. Do konce roku nás čeká ještě koncert skupiny ATMO music, který se koná 16. října na sále Radnice.

Velké poděkování patří městu Rožďalovice za podporu fotbalu a pomoc s organizováním akce Dukla – naše dvě kategorie mladších žáků a dorostu vyrazili společně na přátelské utkání s profesionálním klubem Duklou Praha. Součástí byla i prohlídka stadionu a zhlédnutí utkání druhé ligy mezi Duklou Praha a Opavou. V činnosti klubu, především naší mládeže, nás podpořila restaurace Bučický mlýn. Moc děkujeme.

A zároveň děkujeme všem, kteří se podílejí i v této nelehké době na chodu klubu – účastí na brigádách, pomocí s trénováním dětí, během utkání atd.

Děkujeme, bez Vás by to nešlo.

*Lukáš Dont
člen výkonného výboru
FC Trnavan Rožďalovice*

Atmosféru jezdeckých závodů poprvé okusily Tereza Pletková (9 let) a její klisna Kama Palac. V sobotu 18. září si při závodech v Neratově vedly velmi dobře, parkur zajely nejrychleji a zaslouženě zvítězily. Ve stejné kategorii obsadila hezké 4. místo o rok mladší Martina Šmelcová z Doubravan.

V sobotu 11. září absolvovalo za hezkého počasí 22 účastníků pod vedením Jaromíra Kafky tradiční cyklistický výlet do Českého ráje přes Sobotku na Trosky a zpět

VYSTOUPENÍ
OD 21 hod.

ATMO MUSIC + DJ STEFFI

16. 10. 2021 od 20 hod. | SÁL RADNICE | ROŽĎALOVICE

FC Trnavan Rožďalovice

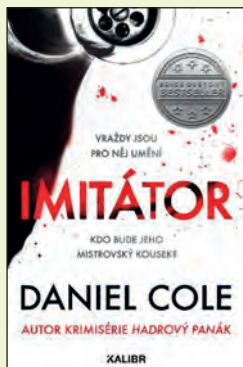
Předprodej na MěÚ 250 Kč do 8. 10. 2021
Na místě 350 Kč

VÁNOČNÍ ZANZIBAR

Přednáška
Jiřího Rejska

SOBOTA 20. LISTOPADU 2021, 16.00 HODIN – STARÁ ŠKOLA ROŽĎALOVICE

Daniel Cole: *Imitátor*

Nový krimiromán od autora úspěšné série Hdrový panák – hrdinové se mění, napětí a akce nepolevují... Píše se rok 1989. Detektiv Chambers a konstábl Winter pátrají po zločinci ze zvrácenou vášní: těla svých obětí nasytilizoval do pozic klasických sochařských děl. Nikdo jim ale nevěří, že jde o sériového vraha. Během honičky za podezřelým přijde Chambers málem o život. Jeden případ je poté vyřešen, druhý odložen, vraždy ustanou. Po sedmi letech se k vyšetřování vrací detektiv Marshallová, má k tomu totiž osobní důvody. Přemluví Chamberse a Wintera ke spolupráci, brzy však zjistí, že vrah se rozhodl svou „sbírku“ zkompletovat. Kdo se stane jeho posledním, mistrovským kouskem?

Karel Gott: *Má cesta za štěstím*

Unikátní autobiografie největší legendy české a československé hudební scény všech dob. Autentický obraz fascinující životní dráhy výjimečného umělce s mezinárodním renomé, který na hudebním nebi začal zářit ve svých dvaceti letech. Publikace obsahuje zhruba 1800 fotografií a jiných obrazových a dokumentačních materiálů, z nichž mnohé dosud nebyly zveřejněny. Karel Gott se na sklonku hvězdné kariéry rozhodl zrekapitulovat svůj výjimečný životní příběh – napsat vlastní autobiografii. Knihu dokončil ještě za svého života a intenzivně též pracoval na obrazové dokumentaci až do posledních dnů. Otevřeně hovoří o svém soukromí, dcerách, manželství, ale také o věcech, které byly doposud z různých důvodů zahaleny rouškou tajemství.

Kukačky

Moje dítě není moje. Martinovi s Terezou, dvěma mladým rodičům šestiletého Jakuba, zní ta slova v hlavě od chvíle, kdy jim Karel s Olgou, rodiče šestiletého Tomáše, řekli, že v porodnici došlo k záměně. Že si rodiny odvezly domů toho nepravého. Na takovou situaci není nikdo připravený. Šest let dáváte to nejlepší dítěti, které nade vše milujete. A teď víte, že se narodilo někomu jinému. Co má člověk v takovou chvíli udělat? Co je víc? Krev, nebo péče a láska, kterou jste dítěti už věnovali? Každý ze čtveřice rodičů má na řešení problému jiný názor. Postupem času nicméně u všech převládá přirozená touha poznat vlastní dítě. Seznámit se, být s ním, zároveň ale neublížit tomu druhému. Do hry však vstupují i dávné křivdy a nenávisti, které všechno ještě víc komplikují. Kukačky nejsou jen příběhem o záměně dětí v porodnici. Přes úvodní silnou zápletku se vyprávění dostává k obecnějšímu tématu rodičovství.

Anne Jacobsová: *Panský dům – Návrat*

NÁDHERNÝ PANSKÝ DŮM – BOUŘLIVÁ DOBA – LÁSKA, KTERÁ PŘEKONÁ VŠECHNY PŘEKÁŽKY. Augsburg 1930. Marie a Paul Melzerovi jsou šťastní a jejich láska je silnější než kdy jindy. Navíc je korunována třetím dítětem, v té době čtyřletým Kurtim. Světová hospodářská krize a těžké časy však dolehnu i na Paula, který musí bojovat o přežití textilní továrny. Když náhle těžce onemocní, je zase jednou na Marii, aby zachránila podnik před krachem. Ve hře totiž není nic menšího než osud celé rodiny a jejich milovaný dům, který mohou zachránit, jen když budou držet všichni pospolu... Čtvrtý díl rodinné ságy.

Karin Lednická: *Šikmý kostel*

Románová kronika ztraceného města. Podtitul knihy lapidárně shrnuje příběh o někdejší pastevecké vesnici, která vystavěla svůj rozkvět na těžbě uhlí, aby o století později zašla na úbytě – také kvůli těžbě uhlí. Dnes už z výstavních budov a vznosné katedrály nezbylo nic. Jen šikmý kostel, který strmě a varovně ční do pusté krajiny. Kniha začíná obrovským důlním neštěstím roku 1894, které drsně zasáhlo do života obyvatel celého kraje. Patří mezi ně i hrdinové této knihy, jejichž pohnuté osudy můžeme po následující čtvrtstoletí sledovat. Barbora, Julka a Ludwik jsou představiteli tří naprosto odlišných dějových linií, které se však na mnoha místech proplétají a vytvářejí plastický obraz polozapomenutých časů, jejichž drsnost je pro dnešního čtenáře v mnoha ohledech téměř nepředstavitelná.

Elizabeth Chadwicková: *Irská princezna*

Elizabeth Chadwicková nás svým novým příběhem vrací do poloviny dvanáctého století do Irska a na dvůr výjimečného anglického panovníka Jindřicha II. Plantageneta. Poté, co je král z Leinsteru Diarmait sesazen, prchá z Irska do Anglie, kde hledá útočiště a pomoc od anglického krále Jindřicha. Kromě loajality a ochoty pro cokoli je odhodlaný v rámci nových aliancí provdat jedinou dceru Aoife za významného normanského šlechtice z velšského pomezí, charismatického Richarda de Clare, ambiciózního muže nespokojeného se svým osudem. Na hranicích s Walesem to vře, irská království bojují o moc a král Jindřich touží rozšířit své již tak dost velké impérium. Hra plná intrik, vášní, odvahy a lásky začíná.

Patricia Gibneyová: *Nebezpečná místa*

Když se v otevřeném hrobě najde tělo mladé ženy, je k němu přivolána inspektorka Lottie Parkerová, která si klade otázku, zda to není nedávno zmizelá Elizabeth Byrneová. Jenže to není jediná žena, která se pohřešuje. V Ragmullinu nejspíš řadí sériový vrah a nedávné skutečnosti vzbuzují podezření, zda vše nesouvisí s jedním dávným případem. Může se historie opakovat? Lottie svádí boj s časem, ale vrah je nejspíš blíže, než by se nadála. Mohla by i ona být jeho dalším cílem? Další případ oblíbené inspektorky Lottie Parkerové od bestsellerové autorky Patricie Gibneyové opět potěší i fanoušky Angely Marsonsové či Roberta Bryndzy a bude vás napínat až do poslední stránky.

Pavel Hrdlička: *Komu to prospívá?*

Z nového historického románu oblíbeného autora se konečně dozvídáme, jak vlastně začal příběh pražského podrychtáře Václava. Roku 1385 vrací z Padovy do Prahy, kde zatím vypukly pouliční bouře. Pražští studenti se chopili zbraní a rychtář Martin Rotlev neví, jak zabránit krveprolití. Václav je bez prostředků a hledá si práci, a protože univerzitní prostředí dobře zná, nabídne mu svoje služby. A hned se pustí do napínavého pátrání. Kdo zabil mistra Křišťana z Bělé a kdo okrádá rychtáře v Kutné Hoře? To vše se snaží Václav zjistit právě v době, kdy si touží získat srdce krásné Kateřiny, dcery šmejdíře Maříka.

Claire Lombardo: *Nejhezčí dny našich životů*

Seznamte se, tohle jsou Sorensonovi! Rodinná sága o manželském páru, čtyřech dcerách, které mezi sebou neustále válčí, a jednom dlouho pohřbeném tajemství... Když se do sebe Marilyn a David zamilovali, netušili, co na ně čeká. O čtyřicet let později mají čtveřici rozdílných dcer, které bojují mezi sebou navzájem a se svými životy. Ovdovělá Wendy zmírňuje svůj smutek alkoholem a mladšími muži. Violet se potýká s úzkostí. Neurotická profesorka Liza zjistí, že je těhotná, ale není si jistá, zda dítě chce. A nakonec Grace, lehkovážná nejmladší dcera, která žije ve lži, o níž nemá nikdo z rodiny nejmenší tušení.

W. Bruce Cameron: *Příběh Molly*

Seznamte se s Molly – jedinečným psem s jedinečným posláním. Mollyiným údělem je chránit svou dívku CJ, to ale není vždycky snadné. Maminka Gloria, která CJ zanedbává, si právě prochází těžkým obdobím a psovi v domě nechce ani slyšet. Proto se Molly musí skrývat u CJ v pokoji, aby se k ní v noci mohla tulit a hlavně – aby ji mohla chránit před zlými lidmi. Ať už Gloria podnikne cokoli, aby CJ a Molly rozdělila, Molly nic nezabrání být s dívkou, kterou miluje. Dojemný příběh odhodlané fenky Molly z bestselleru *Příběh Molly* přináší nyní jeho autor i malým čtenářům od 8 let.

Děkanství na snímku ze září 1961 (archiv města Rožďalovice)

Současný pohled (23. července 2021), foto Viktor Dobrev

